

"En zij togen uit, om te gaan naar het land Kanaän".

Genesis 12:5 ged.

Ter herinnering aan de trouwdienst van Victor Emmanuël Dorlandt en Marijke Lam.

Terach, Abrams vader, ging op reis uit Ur der Chaldeen, richting Kanaän. De familie trok mee. In Haran bleven ze steken. Jaren later, toen Terach gestorven was, riep de HEERE Abram. Hij moest gaan naar het land, dat God hem wijzen zou: Kanaän!

Het Woord trekt hem uit Haran..uit de familiekring, weg.

Sarai, Abrams huisvrouw, en neef Lot trekken mee.

ZIJ TOGEN UIT, OM TE GAAN.....

Sterk en scheppend is het Woord van de HEERE. Eeuwige liefde overwint al de beletselen. Kiezende liefde maakt mogelijk, dat bij mensen onmogelijk is.

De reis uit Ur zou niet eindigen in het beloofde land, als de HEERE niet riep!

Het land vinden we niet, als de HEERE het ons niet aanwijst!

Mensen trekken uit en gaan... Zonder de HEERE blijven we eeuwig zwerven en derven.

Eeuwige liefde. Woord..Geest..Die DOEN het!

Door de wereld gaat een Woord, en het drijft de mensen voort.

Deze oeroude geschiedenis vervult ons met verbazing! Ons oog wordt gericht op de Roepende, zichzelf Openbarende God.

't Komt alles van één kant! De Geest is in de raderen van het reisgezelschap. Zo trekken ze uit, de toekomst tegemoet.

Ook ons bruidspaar is op weg. Weg uit het ouderlijk huis..weg uit het vrijgezellenleven.

Samen verder. Abram ging op weg, met Saraï, z'n vrouw. Jullie gaan ook samen verder.

Voor Victor heeft het ook déze betekenis: De HEERE richtte jouw weg naar de kerk. Misschien voel je je nog een vreemdeling in Jeruzalem.. een beetje onwennig tijdens deze uittocht.

Wees blij, Victor, dat God je in de gemeente bracht. Je bent niet alleen in je uittocht en intocht. Je hebt je geliefde vrouw, en andere reisgenoten, die dezelfde weg mogen gaan.

Bovenalles: De HEERE is de grote Reisleider. Hij, die roept, is getrouw!

Heer!, geef mij vleugels dat ik reis

tot door de sluier heen,
en zie in 't stralend paradijs

Uw heiligen om U heen.

Die leden in hun aardse tijd
aan twijfel, zonde en vrees,
die mensen met verdriet en strijd,
als wij zijn, zijn geweest.

Ik vraag hen hoe het hiertoe kwam:
een zegepraal zo groot.

Wij danken, zeggen zij, het Lam,
wij leven uit Zijn dood.

Wij zijn Zijn voetstap nagegaan,
Zijn liefde leidde ons voort.

Wij kwamen in de hemel aan
bij God, ons levend Woord.

Hem die als gids ons voorging prijst
ons lied, Hij leidt ons nog.

De wolk van de getuigen wijst
dezelfde weg omhoog.

Bruidspaar! Wij mogen de trouwe God danken, dat jullie SAMEN de weg moogt gaan! Het is niet goed dat de mens alleen zij in dit leven. Het is niet goed dat de mens alleen zij in de kerk. God heeft jullie geroepen tot het huwelijk. Ga dan de weg tot het einde.

Dagelijks worden we geconfronteerd met ellende en ontrouw in de huwelijken. Waar de liefde verkilt, neemt de ongerechtigheid toe. Alsof het om een nietsbetekenende zaak gaat, worden huwelijksbanden gebroken. trouwbeloften geschonden. Dat hebben wij niet van Christus geleerd! Hij sprak: Zo is het van den beginne niet geweest. Onze God haat het trouweloos handelen tegen de vrouw of man van onze jeugd.

Onze zonden zijn het die, in een uiterste noodzaak, soms leiden tot een breuk tussen man en vrouw. Dan is zo'n gebeuren een zaak van groot verdriet!

O, dat we veel mogen bedenken: God heeft mij niet afgedankt...hoe zou ik hem of haar af-danken?

Hoe mogen wij nu in vertrouwen onze weg gaan?

Wat kan ons helpen op onze reis door dit leven? Hoe komen we in Kanaän?

Daar lezen we iets van in ons Schriftgedeelte: Abram bouwde de HEERE een altaar. Een altaar voor de HEERE die hem verschenen was.

Let wel...Abram was nog niet thuis. Hij was niet in het bezit van het goede land! Alles stond in het teken van het voorlopige!

Maar zie nu eens hoe Abram de Belofte van de HEERE omarmt!

Hij bouwt een altaar voor de HEERE...midden tussen een verworpen godsdienst...midden tussen de afgoden.

Daar belijdt hij: De HEERE is God. Het land is Zijn eigendom. Hij regeert!

Abram kan het niet waarmaken, maar de HEERE

zal het waarmaken!

Zo staat daar, op dat land, het altaar te getuigen van Geloof, Hoop en Liefde.

Bruidspaar! Dat jullie zo'n altaar mogen oprichten in het land van jullie verwachtingen..

in jullie huwelijk. Zo te mogen erkennen:

HEERE, alles is van U! U wilt ons helpen!

En dat wij met elkaar mogen leven bij de waarheid: De HEERE is God, Die ons licht gegeven heeft!

Werd deze grote God niet zeer nabij in het altaar en offer van onze Heere Jezus Christus?

Heeft deze Zaligmaker niet Zijn ganse leven geofferd op het altaar?

In deze weg is er verwachting voor jullie huwelijk.

Op deze weg leeft de hoop op het land van de eeuwige rust.

De zachtmoedigen zullen de aarde erfelijk bezitten.

Komt, laat ons voortgaan, kinderen!

De Vader staat ons bij,

Zou soms de last ons hindren,

Hij gaat aan onze zij.

Ja, hij bemoedigt ons

en zendt in de verschrikking

Zijn zon tot een verkwikking:

Hij maakt het goed met ons.

Komt kinderen, tot elkander

en wandelt hand in hand!

Verblijdt u in elkander

in dit onzalig land!

Komt, kinderen, weest wijs!

Gaat onderweg niet strijden!

De engelen zelf geleiden

als broeders onze reis.

D.C.O.